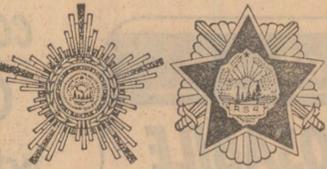

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LV Nr. 13 556

Duminică 23 martie 1986

6 PAGINI — 50 BANI

ÎN ÎNTÎMPINAREA ANIVERSĂRII A 65 DE ANI DE LA FĂURIREA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Fapte ale dăruirii și abnegației muncitorești

Puternic mobilizați de indicațiile și orientările date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, oamenii muncii de la orașe și sate, din industrie și agricultură, din construcții și transporturi, din institute de cercetări și proiectări, din toate sectoarele de activitate desfășoară o amplă și însuflețitoare întrecere socialistă ÎN CINSTEA ANIVERSĂRII A 65 DE ANI DE LA CREAREA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN și în cinstea ZILEI DE 1 MAI, sărbătoarea muncii și a primăverii, înscriind la panoul de onoare noi și remarcabile realizări.

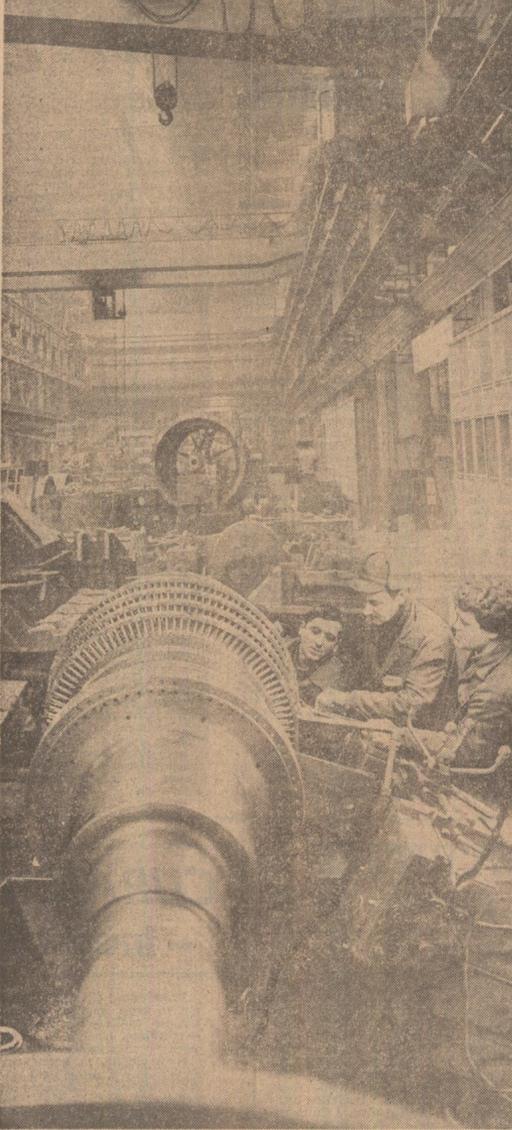
RECORDURI ALE SĂPTĂMÎNII. Și în această a treia săptămână din luna martie, numeroase colective muncitorești au realizat adevărate recorduri de producție. Aflat, ieri, în mijlocul puternicului colectiv muncitoresc de la Hidrocentrala Porțile de Fier II, corespondentul nostru Virgilu Tătaru ne relatează:

În timp ce în cabina de comandă a centralei electrice se urmește „pulsul” celor 5 turbine aflate în funcțiune, care smulg Dunării tot mai multă forță și lumină, în adâncii montorii lucează de zor la alte trei turbine. El și-a hotărât să scurteze cât mai mult posibil fiecare fază de lucru, să apropie noile „premier” ale luminii! În săptămâna care se încheie s-au înregistrat adevărate recorduri în materie de lucrări de înaltă complexitate tehnică și precizie — montajul liniei de ar-

bor și încălzirea lagărelor de la turbina nr. 6 — s-a realizat cu 11 zile în avans față de perioada înregistrată la celelalte 5 turbine. Pentru că oamenii din formațiile conduse de Petre Marinescu, Aurel Mindrescu și Florin Predescu, în frunte cu înainerii Ion Dobres și Marius Vișeu, au muncit cu multă dăruire și energie spre a fi la înălțimea răspunderii ce le-a fost încredințată. Așa se și explică faptul că montorii de la noua cetate de lumină a țării și-au realizat înainte de termen sarcinile de plan pe primul trimestru. Un succes de prestigiu pe care constructorii și montorii de la Porțile de Fier II îl dedică aniversării a 65 de ani de la făurirea Partidului Communist Român și zilei de 1 Mai, ziua celor ce muncesc de pretutindeni.

La rândul său, colectivul de la Întreprinderea textilă „Moldova” din Botosani — ne-a informat corespondentul nostru Silvestri Alenel — a realizat în această săptămână cel mai mare volum de țesături înregistrat vreodată, într-o perioadă similară. În toți cei 37 de ani de existență a unității. Care este „secretul” acestor record?

Petre POPA
(Continuare în pag. a V-a)

Produce noi, de ridicat nivel calitativ
Întreprinderea de mașini grele din București — unitate reprezentativă a industriei românești. Aici se execută o gamă largă de produse destinate programelor prioritare ale economiei naționale. Între acestea, la loc de frunte se situează utilajele și instalațiile energetice. Secția turbine (în fotografie) reprezintă un sector deosebit de important în prezent o mare varietate de repere care vor echipa primul grup de 700 MW agregat de înaltă complexitate tehnică, destinat Centralei nucleare-electrice de la Cernavodă.
Foto: Sandu Cristian

PARTIDUL CLASEI MUNCITOARE — în slujba intereselor vitale ale poporului, ale patriei

La temelia fapturilor care definesc prezentul luminos socialist se află gândul înaripat, acțiunea novatoare a partidului nostru communist, care, prin luptă și creație istorică de excepție, s-a afirmat drept cel mai autentic exponent al intereselor poporului din ziua așezării și-a plămadit și pe care-l slujește cu toată ființa sa. El este forța politică în care regăsim implicare, amplificată, la cotele sintezei superioare, comuniste, idealurile ardente, visurile îndrăznețe ale unui popor însetat de adevăr, de dreptate și libertate.

De-a lungul existenței sale, Partidul Communist Român a demonstrat într-adevăr o capacitate deosebită în a prelua și transfigura moștenirea trecutului întru-viziune revoluționară fermă a prezentului pentru a contura și mai judicios calea viitorului. Acest demers politico-ideologic, având ca temelie principiile științifice, a fost posibil și posibil numai la realitățile vremii, ci și la rădăcinile sale — o miserie muncitorească și socialistă afirmată cu vigoren în secolul al XIX-lea, în începuturile sale, ce coincid cu activitatea partidului clasei muncitoare constituit în anul 1893.

Arcul istoric, având ca piloni de referință anii 1893 și 1921, cuprinzând în sine un teatru de glorie și creație revoluționară, surprinde imagi-

litanții partidului a chemat la acțiune, alături de muncitorime, forțele sociale de bază ale societății românești. El a devenit astfel un polarizator al celor mai diferite categorii de oameni ai muncii: supușii exploatați capitaliste, de la muncitorii de fabrică până la funcționarii comerciali, de la țărani fără pămint până la intelectualul cel mai pregătit. Partidul muncitorilor și organizat și îndrumat luptele sociale ale proletariatului pentru drepturi și libertăți economice, fapt ce s-a răfinit în mod pozitiv nu numai sub raportul relațiilor dintre muncă și capital, ci și pe ansamblul regimului social-politic, determinând mutații în direcția progresului societății românești. O mare însemnătate pentru dezvoltarea mișcării revoluționare a proletariatului român au avut-o și vasta activitate politico-ideologică, de răspândire largă a ideilor socialismului științific, acțiunea politico-parlamentară solidă și energică a unor reprezentanți socialiști în Parlamentul țării — ampaniile de masă pentru satisfacerea unor revendicări economice și politice precise. Toate au avut ca scop „de a întări și ridica classa muncitoare și a o face mai aptă pentru lupta finală: zdrobirea ei completă, economică și politică”.

Puternic angrenat în realitățile naționale, partidul clasei muncitoare și-a spus cuvântul față de marile probleme care frământau societatea românească la sfârșitul secolului XIX și în primele două decenii ale secolului XX și a prezonizat soluții concrete, dintre cele mai înaintate, potrivit cu interesele și aspirațiile revoluționare și patriotice ale maselor largi populare, ale întregului nostru popor, cu necesitățile înaintării

Dr. Ion MAMINA
(Continuare în pag. a IV-a)

PERFECTIONAREA MECANISMULUI ECONOMIEI NOASTRE NAȚIONALE — pirghie puternică pentru gospodărirea cu înaltă eficiență a proprietății socialiste

Bilanțul pe care îl face partidul în cel de-al 65-lea an al glorioasei sale istorii, bilanț care consacră cea mai mare parte din cuprinderea sa anilor dinamici ai construcției socialiste pe pământul României, așază la loc de mare cinste roadele bogate ale edificării bazei economice a noii noastre orindni. Dezvoltarea și modernizarea continuă a forțelor de producție, printr-un susținut efort de industrializare, izvorit din politica înțeleaptă de acumulare a resurselor materiale și financiare promovată, cu deosebire, după Congresul al IX-lea, s-a înscris drept un obiectiv cardinal al programului politic al partidului nostru communist.

Congresul al XIII-lea a pus în fața tuturor colectivelor de muncă imperativul sporirii rolului factorilor intensivi de creștere economică, ceea ce implică asigurarea tuturor condițiilor pentru ridicarea puternică a nivelului eficienței întregii activități din economie, prin realizarea producției la cel mai înalt nivel calitativ, cu cele mai reduse cheltuieli materiale și de muncă, obținându-se în toate unitățile maximum de productivitate, rentabilitate și beneficii. Un rol esențial în trecerea la o reproducție de tip intensiv revine mecanismului de funcționare a economiei, prin asigurarea condițiilor pentru valorificarea posibilităților lui de dinamizare a creșterii economice, o eficiență fiecărei unități, fiecărui produs.

Formulări ideale de înaltă ținută teoretică, inițind un complex de măsuri de mare valoare pentru conducerea vieții economico-sociale, partidul nostru, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, apreciază perfecționarea continuă a mecanismului de funcționare a economiei naționale drept o pirghie puternică pentru gospodărirea judicioasă și amplificarea proprietății socialiste — temelia trainică a creșterii nivelului de trai material și spiritual al întregului popor.

În pagința a III-a: dezbaterele „Scintei”, consacrate acestei probleme în cadrul ciclului „UN DRUM DE GLORIOASĂ ISTORIE, O OPERĂ INTRATĂ ÎN ISTORIE”

Poziția fermă și consecventă a României socialiste: ANUL INTERNAȚIONAL AL PĂCII

să deschidă calea dezarmării, securității și înțelegerii pe întreaga planetă!

Intrind în noul an — proclamat de Organizația Națiunilor Unite ca Anul Internațional al Păcii — să ne unim forțele cu toate popoarele lumii și să facem totul pentru ca el să răspundă pe deplin așteptărilor și speranțelor întregii omeniri de a se ajunge la înțelegeri care să deschidă calea dezarmării, a înlăturării pericolului nuclear.

NICOLAE CEAUȘESCU

Anul 1986 a fost proclamat de Organizația Națiunilor Unite ANUL INTERNAȚIONAL AL PĂCII, în concordanță cu speranțele popoarelor — el va marca un pas important pe calea înlăturării asprimeții lor vitale — înlăturarea aspirației unei conflagrații atotpușuitoare, asigurarea unui viitor pașnic întregii omeniri. Mult, nu este vorba doar de o speranță, ci și de o necesitate stringentă, acută: este o realitate faptul că umanitatea străbate o perioadă de răspinte a existenței sale, fiind confruntată cu primejdia cumplită a propriei distrugerii, ca urmare a intensificării fără precedent a cursei înarmării, în primul rând nucleare. În aceste împrejurări, proclamarea de către marile forum al națiunilor a Anului Internațional al Păcii a avut și are ca obiectiv activizarea și mai puternică, mobilizarea și mai intensă a forțelor sociale celor mai largi, a tuturor popoarelor planetei pentru deschiderea unei perspective noi, de pace, înțelegere și deplină securitate.

România socialistă, militantă consecventă și neobosită pentru lichidarea primejdiei războiului, a fost coautoare a rezoluției privind proclamarea Anului Internațional al Păcii. Și-a găsit expresie în această hotărâre fermă a țării noastre de a se folosi orice prilej, orice oportunitate, de a se face efectiv totul pentru a se opri cursul alt de primejdios al evenimentelor, a se trece la o cotitură — spre desțindere, înțelegere, dezarmare.

Pentru poporul român constituie o coincidență cu semnificații simbolice faptul că marcare Anului Internațional al Păcii are loc în anul care sărbătorim 65 de ani de la crearea Partidului Communist Român. Este un prilej fericit de a evoca marile adevăruri, în întreaga sa istorie, partidul nostru, pornind de la postulatul că socialismul și pacea sunt de nedespărțit, a înscris apărarea păcii ca unul din telurile fundamentale pe steagul său de luptă. Se poate spune că idealul păcii a devenit din primul moment activitatea Partidului Communist Român în slujba intereselor vitale ale oamenilor muncii, deopotrivă în anii grei ai luptei, dar și în zilele de înflăcărată luptă de guvernământ. Edificarea unei lumi a păcii, fără arme și

fără războaie se situează ca obiectiv primordial al întregii activități internaționale a României socialiste, fundamentat cu claritate în Programul partidului nostru.

Cu deosebită forță s-au impus în constința popoarelor inițiativele, propunerile și demersurile de amplu răsănit internațional ale secretarului nostru, Nicolae Ceaușescu, în cadrul sesiunilor Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, vibrantele sale apeluri adresate oamenilor de stat, popoarelor de pretutindeni în vederea salvagărdării cu înțelegere a pacei, la viață, la existență liberă și demnă a tuturor națiunilor. Sint cu deosebită programelor de măsuri constructive, realitate propuse de țara noastră la ONU, în cadrul forum internațional, în vederea opririi cursei înarmării, înțelegerea și realizarea unor pași efectivi pe calea dezarmării, ca problemă fundamentală a contemporaneității.

Animată de voința fermă de a și aduce o contribuție ct mai substanțială la promovarea telurilor generoase ale Anului Internațional al Păcii, România socialistă, prin glasul președintelui ei, a subliniat cu putere necesitatea ca în acest an toate statele și popoarele, înțelegând marea răspundere a momentului, să acționeze pentru a se face triunfal ratificarea, pentru a stăvilii mersul periculos al evenimentelor, pentru afirmarea politicii de dezarmare, securitate și desțindere.

În ansamblul acestor acțiuni și măsururi, o importanță esențială are, în concepția partidului și a statului nostru, intensificarea acțiunilor pentru a se impune trecerea la dezarmarea nucleară. În repetate rânduri, partidul nostru, conducerea sa au arătat că, în condițiile existenței armelor nucleare, multiplicării și perfecționării lor rapide, un nou război mondial s-ar transforma inevitabil în catastrofa nucleară, în care s-ar pieri întreaga umanitate, ar dispărea înseși condițiile menținerii vieții pe Pământ. Formid de la această realitate, România socialistă, în Anul Internațional al Păcii, eforturile statelor și popoarelor trebuie îndreptate în primul și în primul rând spre dezarmarea nucleară. În acest sens, sint bine cunoscute măsurile propuse

(Continuare în pag. a VI-a)

Argumentul competenței — să reușești acolo unde alții nu reușesc

Cînd a auzit că e vorba despre o convorbire, tovarășul Onofir Podar, directorul Întreprinderii de fire și țesături de fire de sîcîlă București (FIROS) ne-a spus deschis: „Nu credeti că ar fi mai bine să faceți acest lucru la o întreprindere mai mare, mai cu nume?” Toți, dar toți v-au nădit pe dumneavoastră. Cînd ați fost numit director la Buzău, întreprinderea lucra — dacă se poate spune așa — cu pierderi mari, iar cînd ați plecat ea realiza un cistig de 100 de milioane. Aici la FIROS ați fost numit în 1982, la doi ani după înflăcărată luptă. În același an, întreprinderea a atins indicatorii proiectați, iar pe întregul cîmînal a realizat o dinamică bună: producția netă realizată în '85 a fost

cu 50 la sută mai mare comparativ cu '81; cheltuielile totale au fost, în același interval, reduse cu 55 la la 1.000 de lei, cele mai multe cu 80 la suta. Iată deci de ce ne aflăm aici. Acum, după trecerea anilor, sintei mindru de acea performanță realizată la Buzău?

Sint, desigur. O să vă pară curios, dar sint mindru nu atât de milioanele obținute în plus, ci de faptul că s-au format oameni care știu să obțină milioanele. Pentru că, de cînd am plecat de la Buzău în '77, întreprinderea a continuat să progreseze. În '73 unitatea se confrunța cu dificultate, în '75 ea era pe beneficii, și încă bune; acum este propusă pentru a fi unitate model pe ramură. Este o performanță, pînă în cele mai mici amănunte, și oamenii se formează astfel lucrurile încît să se simtă cit mai puțin lipsii lui. Adică s-a format oameni care să poată conduce cu înțelepciune și devotație în contextul autoconducerii muncitorești, cînd stîlul de muncă al organelor colective, pregătirea cadrelor au o importanță mereu mai mare, această conștință devine de fapt hotărîtoare în buna desfășurare a activității economice.

— Cu ce ați început la Întreprinderea de geamuri Buzău?

— Cu ce am început și aici, cu organizarea. Organizarea dă viață unei întreprinderi, leagă totul într-un flux permanent, precizează răspunderile, dezvoltă inițiativa, previne neregulile, asigură climatul necesar unei activități bune. Într-o structură organizată temeinic, pînă în cele mai mici amănunte, și oamenii se formează astfel, cei dotăți se dezvoltă mai repede, cresc, se autoîmpun; cei ce mai sîvîrșe, ezită, sint somați de această structură să se decida.

— V-aș propune să exemplificăm, pentru a ne da mai bine seama, în ce constă această organizare?

— O structură de conducere a secției, un aparat tehnico-economic în măsură să cuprindă și să rezolve problemele, nu sînt de împlinire mereu cître noi. De aceea la nivelul fiecărei secții am introdus un inginer de tură, înșiner pe domenii, contabil șef de secție. Această structură diferă de la o secție la alta. De pildă, la filatură șefii de secție conduc și răspund de fișii ale procesului de producție (cuptoare, filare, prelucrare fir).

Convorbire realizată de Paul DOBRESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Întotdeauna FAPTA

Cuvîntul pace se înscrisie în limba română prin muncă. Republică a muncii și demnității prin muncă, România socialistă și-a cititor prezentul prin gînduri și fapte care au alcătuit — mai ales în ultimele două decenii — o certitudine a împlînirilor, care imobilează cea mai lăudată prin fapte dintre toate perioadele istoriei noastre de două milenare.

Pe acest temel de împlîniri se bizuie de fiecare dată cuvîntul de pace al României, al președintelui Nicolae Ceaușescu, a adresat cu atîta limpezime și consecvență conștințele lucide ale lumii contemporane.

Apropiata aniversare a 65 de ani de la făurirea Partidului Communist Român

se estește toamă de aceea, pretutindeni în țară, într-un gînd de pace conștinț, scris cu toate faptele de eroism al muncii pe care le vedem, le-am dorit și le vrem mereu mai întregi.

Pentru că dragostea pentru muncă și pentru tot ce este bine făcut — care este, de fapt, marea dragoste pentru pace a acestui popor — înseamnă, de loc întîmplător, dragostea pentru frumos. Iar dragostea pentru frumos a oamenilor acestor pămînturi este veche, asemenea vechimii locurilor în care trăim. Pentru că, de bună seamă, cea dintîi dintre toate frumusețile care au merit și merită cu adevărat dragostea cea mare și multă a românilor a fost și rămîne, încă de la începuturi, țara.

Frumusețea țării a fost, cu siguranță, prima mare dragoste a celor care s-au născut aici întru cîntarea celorlalte frumuseți țesute din dragostea pentru ea.

Din dragostea pentru țară s-au născut dragostea pentru demnitate și culesul priului și porumbului, dragostea pentru zidirea de case, pentru înfrumusețarea, apoi, a caselor cu toate frumusețile izvorite din vrednicia războiului de jesus și a roții olarului, apoi dragostea pentru lemnul pridvoarelor și al porților, pentru curtea cea din față, întotdeauna cu flori, și pentru grădina din spate, dragostea pentru prunci, adică pentru ziua de miine a țării neînlînțiți pe departe ultima

dintre dragostele adevărate ale unui neam așezat.

Din dragostea pentru țară s-a născut, cum se cuvine, dragostea pentru libertate și independență.

Pe vremea lui Ștefan și Mihai, și Avram Iancu, această dragoste se mărturisea într-un fel. La 23 August 1944 a mai fost nevoie încă de armă, dar de la E-liberare încoace putem vorbi despre dragostea de țară și pentru independență, adică despre pace exprimată prin nesomnului din preajma orîului și porumbului sau prin nesomnului de la Hunedoara, din bibliotecă, de acasă, din spitale, aeroporturi sau giri.

De aceea spunem că, în limba română, cuvîntul pace se înscrisie întotdeauna prin muncă...

Întotdeauna lăpta a fost mindră noastră
Încă din vreme-n care prin prietenii Carpați
Istoria mai veche o dezvătu de noaple
Acel bărbaiț pe care îl știm frumos și-nalți.

Întotdeauna lăpta... Cu ea ne-am scris o țară
Cu lăpte ne durărăm și ziua cea de miine
A pruncilor, pe care prin lăpte îl iubim
Crezînd în cîltoria acestor vremuri nalte
Pînd la fruntea vrerii cu care îndrăznim
Și cînd a fost pe nume să-l spunem vrerii noastre
Partid l-a spus mulțimea și Communist l-a spus
Ca să rămînd martor în lăpta neuitată sus...

Teofil BALAJ

1921 UN DRUM DE GLORIOASĂ ISTORIE, O OPERĂ INTRATĂ ÎN ISTORIE 1986

PERFECTIONAREA MECANISMULUI ECONOMIEI NOASTRE NAȚIONALE

pirghie puternică pentru gospodărirea cu înaltă eficiență a proprietății socialiste

Avem un nou mecanism economic. Ne-am propus să acționăm ferm în realizarea autoconducerii, autogestiei, în toate unitățile, inclusiv cele teritoriale. Autogestiunea, autogospodărirea, autoconducerea presupun că fiecare colectiv, adunarea generală, consiliul de conducere trebuie să facă totul pentru ca mijloacele încredințate de popor spre a le administra să contribuie la creșterea mai rapidă a avuției generale a țării, a venitului național, deoarece numai pe această bază se asigură întărirea patriei, ridicarea bunăstării generale a poporului.

NICOLAE CEAUȘESCU

DEZBATERILE „SCINTEII”

În lumina hotărârilor Congresului al XIII-lea al partidului, o preocupare actuală, dezbaterile de față se epuresc asupra celor mai relevante aspecte ale raportului mecanism economic — proprietate socialistă. Participa: dr. Iugenia Bichi, Alexandru Babe, șef de secție la Curtea Superioară de Control Financiar, Ilie Bologa, secretarul comitetului de partid al întreprinderii de utilaj chimic „Grivița roșie” din Capitală, dr. Cornel Luca, ing. Marin Nicolae, director al întreprinderii „Timpuiri noi” din Capitală.

Un tip calitativ nou de conducere și gestiune a întreprinderilor

Redacția: În preocupările partidului nostru pentru perfecționarea mecanismului de funcționare a economiei, anul 1978 rămâne înscris ca un moment de referință. Sub impulsul gândirii creative a liderului Nicolae Ceaușescu, el a marcat începutul unei activități viguroase de inovare, care de atunci se desfășoară sistematic. La începutul discuției sociale, în cadrul conferințelor principalelor elemente care definesc originalitatea concepției propuse de secretarul general al partidului.

administrativ-teritoriale, măsură ce trebuie încheiată în acest an. În concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu autoconducerea muncitorească se poate exercita în condițiile în care conducerea colectivă ale unităților economice au la îndemână un complex de mijlocii și instrumente economico-financiare, de atribuire și componente în constituirea și utilizarea resurselor materiale, în formarea și folosirea fondurilor bănești realizate din propria activitate prin munca întregului colectiv. Autogestiunea economico-financiară reprezintă suportul material al autoconducerii muncitorești.

Al. Babe: Autoconducerea muncitorească, autogestiunea economico-financiară, ca și întregul mecanism

asigură înfăptuirea și a altor cerințe, cum ar fi restituirea către societate a fondurilor primite, participarea într-o proporție cât mai mare la constituirea fondurilor centralizate ale societății. În anii din urmă au fost inițiate restructurări care stabilesc că, după ce unitățile și-au onorat toate obligațiile față de societate, beneficiul rezultat rămâne la dispoziția acestora pentru autofinanțare, adică pentru crearea fondurilor necesare reproducerii lărgite. Trebuie să spun că anual, pentru constituirea acestor fonduri, unitățile au reținut și utilizat din beneficiile realizate sume de ordinul zecilor de miliarde. Întreprinderile sunt deci stimulate în obținerea unor rezultate cât mai mari, care să le asigure resurse cât mai abundente pentru autofinanțare. Așezat pe o bază economică, conceptul de coiteresare materială, în contextul actualului mecanism financiar, capătă un conținut bogat, coiteresarea fiind înțelesă astfel ca stimularea, cât și ca răspundere în utilizarea fondurilor încredințate, în scopul eficienței economice.

M. Nicolae: În cadrul noului mecanism, coiteresarea nu se oprește la nivelul societății, ci stimulează și colectivele de oameni ai muncii pentru ca unitatea să realizeze beneficii cât mai mari. Astfel, s-a creat posibilitatea ca din beneficiile unității să se formeze un fond pentru construcția de locuințe și de alte investiții cu caracter social, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și viață ale oamenilor din unitate respectivă se constituie un fond social. În plus, actualul mecanism financiar conține prevederi și în ce privește coiteresarea fiecărui om al muncii ca unitatea în care lucrează „să meargă bine”, să obțină beneficii cât mai mari prin constituirea „fondului de participare” a oamenilor muncii la

economice pentru ca patrimoniul pus la dispoziția fiecărei unități economice să fie cât mai eficient gospodărit de colectivul ei de muncă, prin punerea în mișcare în primul rând a factorilor calitativi, specifici activităților economice. În cele din urmă, în unitatea economică rezultatele trebuie să se concretizeze în creșterea veniturilor nete, iar la scară economică în sporirea rapidă a venitului național — sursa dezvoltării în continuare a forțelor de producție și ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Prin urmare, raporturile de care am vorbit nu au — și nici nu ar putea avea! — sensul unei împărțiri a proprietății socialiste: dimpotrivă, ele concretizează un mijloc de bună gospodărire a proprietății socialiste, de apărare și dezvoltare a acesteia, care rămâne unică și indivizibilă, adică o proprietate a întregului popor.

În al doilea rând, existența proprietății face necesară conducerea unitară a economiei naționale — pe baza planului național unitar. Acesta este și cadrul de manifestare al autogestiei economico-financiare, în temeiul autonomiei funcționale a unității economice. Ceea ce trebuie să subliniem este înțelesul economic, real, al acestei autonomii și, în același timp, rațional pentru unitatea economică și pentru societate. Com-

petențele lărgite de care dispun unitățile economice — și care în fapt dau „substanță” autonomiei funcționale și raționalității — se manifeste în două direcții principale: fundamentarea propunerilor de plan și execuția în condiții de eficiență cât mai ridicată a sarcinilor care revin unității economice. Am putea afirma, fără să greșim, că punctele de rezistență ale acestei autonomii constau tocmai în necunoașterea în valoare a posibilităților și rezervelor de care dispun unitățile economice în ridicarea nivelului tehnico și calitativ al producției, în creșterea rapidă a productivității muncii, în reducerea consumurilor materiale și energetice. Or, toate acestea impun inițiativă, creativitate, bună organizare și rapiditate în acțiunile întreprinderii. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a atras atenția, cu prilejul cuvântării rostită la aniversarea zilei sale de naștere, că dacă încercăm să dăm un alt sens autonomiei funcționale a unității economice, ca și autogestiei economico-financiare, inevitabil, ajungem la interpretări vulgarizatoare, iar în activitatea aplicată la voluntarism economic, cu efectul cunoscut, înfrângerea unei părți din resursele societății. Asemenea interpretări nu au nici un temei de susținere într-un sistem de conducere științific al unităților economice și al economiei.

avantaje extraordinare, solicitând din partea colectivelor de muncă un singur lucru: inițiativa permanentă și înaltă răspundere în gospodărirea fondurilor materiale și bănești. Rezultatele obținute în cincinalul recent încheiat, cind colectivul întreprinderii noastre a obținut de patru ori consecutiv titlul frunțos pe ramură și înaltă distincție de „Erou al Muncii Socialiste”, sint tocmai efectul aplicării neabătute a cerințelor noului mecanism, a faptului că organizația noastră de partid a acționat nu numai prin cele câteva

mii de membri ai săi, ci prin întreg efectul întreprinderii, pe care l-a angajat plener în efortul responsabil de înfăptuire a unei noi calități în activitatea sa. Anul 1985 s-a încheiat cu rezultate foarte bune, marcând un important pas înainte pe linia unei activități de înaltă eficiență. Totuși, indicatorii, fără excepție, înscrisi însemnate depășiri, înregistrându-se semnificative salturi de calitate, tehnice și fiabilitate la marea majoritate a produselor, ceea ce a favorizat lărgirea activității de export și cooperare economică internațională.

Perfecționarea — o acțiune continuă, așezată trainic pe baze științifice

Redacția: Generind cerințe noi în fața activității de conducere, dezvoltarea economico-socială rapidă a țării impune perfecționarea în continuare a mecanismului economico-financiar — necesitate asupra căreia tovarășul Nicolae Ceaușescu a insistat în cuvântările rostită în ultima perioadă.

C. Iuga: În documentele Congresului al XIII-lea și, îndeosebi, în Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu sunt evidențiate tezele și coordonatele fundamentale care orientează, în prezent și în perspectivă, activitatea de perfecționare a mecanismului economico-financiar. Se remarcă caracterul de continuitate a activității de perfecționare a conducerii economice, activitate așezată

pe posibilitățile de creștere a productivității muncii, pentru valorificarea superioră a resurselor materiale s.a. În cazul membrilor biroului executiv al consiliului oamenilor muncii a fost instituită răspunderea materială colectivă, și anume atunci cind din vina acestora n-au fost luate măsuri de desfășurare normală a procesului de producție, din care cauză nu s-au realizat sarcinile de producție și beneficiul planificat ori s-au depășit consumurile normale. Desigur, asemenea măsuri sînt necesare să impulsioneze organele de conducere colectivă pentru a acționa competent și la timp în direcția realizării sarcinilor de plan.

Larg orizont spiritului de inițiativă și răspundere

Redacția: Cei aproape nouă ani care au trecut de la generalizarea actualului mecanism economico-financiar reprezintă o perioadă de timp suficient de cuprinzătoare pentru a putea vorbi de acum de rezultate concludente.

I. Bologa: Una dintre cele mai semnificative împliniri ale acestui timp este de ordin politic. Am în vedere modul în care a rodit măsura luată ca secretarul comitetului de partid să îndeplinească funcția ansamblului structurilor democratice create în economie, și funcția de presedinte al consiliului oamenilor muncii — măsură inițiată de secretarul general al partidului în contextul preocupărilor sale pentru îndeplinirea în tot mai bune condiții a rolului politic conducător al partidului din interiorul organizațiilor economice. După opinia mea, un prim criteriu al unei organizații de partid care, datorită prezentei secretarului de partid în fruntea consiliului, a înregistrat un important salt valoric, calitativ al activității sale, deosebit în acest mod a reușit să se implice organic și atotcuprinzător în problematica economică a întreprinderii. Fiind introdus în intimitatea proceselor și fenomenelor economice, cunoscînd în detaliu și din interior problemele cu care se confruntă și de zi producția, avem posibilitatea de a orienta mult mai bine activitatea organizațiilor de partid, de a uni eforturile pentru bunul mers al activității, dispunînd de datele oferite de sistemele informationale, de a include analizelor decadale sau operaive, de deciziile adoptate și de rapoartele statistice — pe de o parte, și de concluziile desprinse din adunările generale de partid — pe de altă parte, ne dublăm capacitatea de cunoaștere și deci de acțiune.

Rezultatele pe care le-am obținut în acest an pe linie economico-financiară confirmă concluzia că ambele laturi ale conducerii — economic-politic — au avut de câștigat: laturii conducerii economice i s-a imprimat stilul de conducere activ, revoluționar, eficient și dinamic, iar laturii conducerii politice un conținut mult mai concret, științific, strîns legat de problematica curentă și de perspectivă a dezvoltării intensive. Nu întimplător este faptul că astăzi în adunările oamenilor muncii, în sedințele consiliului sau ale biroului său executiv, problemele economice ale întreprinderii sînt analizate în legătură directă cu sarcinile realizate din documentele de partid, că se cere conducătorului locului de muncă să se manifeste ca om politic, sau că elaborarea deciziilor și hotărâ-

tate din documentele de partid, că se cere conducătorului locului de muncă să se manifeste ca om politic, sau că elaborarea deciziilor și hotărâ-

Combinatul de utilaj greu din Iași — unul din marile obiective industriale create sub simbolul gândirii inovatoare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cele peste două decenii care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului

economico-financiar trebuie privite în primul rînd ca factori dinamici ai dezvoltării economico-sociale. Ele sînt promovate într-un anumit stadiu al dezvoltării economico-sociale și au funcționalitatea îndreptată spre îndeplinirea obiectivelor și sarcinilor specifice punerii în valoare a factorilor intensivi al creșterii economice. Dar tot așa de adevărat este că, în pas cu progresele economice și cu experiența acumulată, acțiunea unei sau alteia dintre componentele mecanismului este periodic examinată critic și supusă anumitor îmbunătățiri, astfel încît fiecare parte și întregul mecanism economico-financiar să-și îndeplinească menirea pe care o are în sistemul economiei socialiste. Inseși construcția mecanismului economico-financiar și continuă sa îmbunătățire constituie procese strîns legate de mișcarea factorilor economici de obiective politice al partidului.

C. Iuga: Autogestiunea economică reprezintă o treaptă superioară, calitativ nouă, în evoluția gestiei economice, în concordanță cu noile condiții tehnico-economice în care se realizează producția materială. Autogestiunea economico-financiară presupune pe lină acoperirea cheltuielilor din veniturile proprii, ceea ce se cerea și înainte, în cazul gestiunii economice, obținerea unor asemenea rezultate financiare apte să

realizeze producția, a beneficiilor și a întăririi beneficiilor. În ultimii ani, acest fond s-a dovedit deosebit de generos în întreprinderea noastră, fiind într-adevăr o puternică pirghie de stimulare a energiei și creativității celor ce muncesc.

T. Bichi: Perfecționarea sistemului de retribuție în acord global, legîndu-se astfel direct de retribuția de muncă prestată și rezultate obținute, fără nici o limitare; de asemenea, întregul personal de conducere și de execuție — tehnic, economic și de altă specialitate — al ministerelor și celelalte organe centrale și locale care coordonează activitatea economică, precum și cel din centralele economice să retribuire în funcție de media realizărilor pe ansamblul unităților economice subordonate, în raport cu gradul de îndeplinire a unor indicatori de plan. S-a realizat astfel înfăptuirea coiteresării și echității cu ajutorul diferențierii retribuțiilor. S-a asigurat, de asemenea, creșterea părții variabile a retribuției pe seama elementelor care stimulează îndeplinirea planului, creșterea productivității muncii, reducerea costurilor de producție, stimularea exportului.

Retribuțiile pe care le-am obținut în acest an pe linie economico-financiară confirmă concluzia că ambele laturi ale conducerii — economic-politic — au avut de câștigat: laturii conducerii economice i s-a imprimat stilul de conducere activ, revoluționar, eficient și dinamic, iar laturii conducerii politice un conținut mult mai concret, științific, strîns legat de problematica curentă și de perspectivă a dezvoltării intensive. Nu întimplător este faptul că astăzi în adunările oamenilor muncii, în sedințele consiliului sau ale biroului său executiv, problemele economice ale întreprinderii sînt analizate în legătură directă cu sarcinile realizate

de cuprinzătoare pentru a putea vorbi de acum de rezultate concludente. I. Bologa: Una dintre cele mai semnificative împliniri ale acestui timp este de ordin politic. Am în vedere modul în care a rodit măsura luată ca secretarul comitetului de partid să îndeplinească funcția ansamblului structurilor democratice create în economie, și funcția de presedinte al consiliului oamenilor muncii — măsură inițiată de secretarul general al partidului în contextul preocupărilor sale pentru îndeplinirea în tot mai bune condiții a rolului politic conducător al partidului din interiorul organizațiilor economice. După opinia mea, un prim criteriu al unei organizații de partid care, datorită prezentei secretarului de partid în fruntea consiliului, a înregistrat un important salt valoric, calitativ al activității sale, deosebit în acest mod a reușit să se implice organic și atotcuprinzător în problematica economică a întreprinderii. Fiind introdus în intimitatea proceselor și fenomenelor economice, cunoscînd în detaliu și din interior problemele cu care se confruntă și de zi producția, avem posibilitatea de a orienta mult mai bine activitatea organizațiilor de partid, de a uni eforturile pentru bunul mers al activității, dispunînd de datele oferite de sistemele informationale, de a include analizelor decadale sau operaive, de deciziile adoptate și de rapoartele statistice — pe de o parte, și de concluziile desprinse din adunările generale de partid — pe de altă parte, ne dublăm capacitatea de cunoaștere și deci de acțiune.

trainic pe baze științifice încă în urmă cu două decenii. Teza centrală care a guvernat și guvernează procesul de perfecționare o reprezintă faptul că formele și metodele de conducere nu sînt date o dată pentru totdeauna, că acestea trebuie să răspundă în fiecare etapă a creșterii economice a forțelor de producție, în domeniul activității financiare, o coordonată de bază rămîne, în continuare, preocuparea pentru simplificarea relațiilor dintre unități, centrale, buget, respectiv, restrîngerea la minimum necesar a transferului dublu de fonduri: întreprindere-buget sau întreprindere-centrală și, respectiv, buget-centrală în întreprindere, cu tot costul de birocratie pe care îl generează acest transfer.

Al. Babe: Proprietatea socialistă încumbă un înalt simț de răspundere în administrarea ei. În concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu, între sarcinile economice, rezultatele obținute, pe de o parte, și răspunderea colectivă și personală, pe de altă parte, trebuie să existe relații directe. Din acest punct de vedere, nimeni nu se poate sustrage de la răspunderea care îi revin față de colectivul de muncă, față de societate pentru îndeplinirea obligațiilor proprii, pentru respectarea normelor legale, pentru apărarea proprietății socialiste. De asemenea, nimeni nu poate substitui răspunderea personală cu aceea care revin organelor de conducere colectivă.

Măsurile recente adoptate de conducerea partidului pentru perfecționarea mecanismului economico-financiar au avut în vedere, prin șir — întărirea sau precizarea răspunderilor la toate nivelurile; prin conținut — asigurarea materialele colective și personale, precum și determinarea modalităților de recuperare a eventualelor pagube, astfel încît proprietatea socialistă să nu fie prejudiciată. În cazul consiliilor oamenilor muncii din întreprinderi și centrale, au fost și mai mult întărite răspunderile directe care le revin pentru realizarea producției fizice și a producției-marfă, pentru asigurarea desfășurării producției pe piața internă și externă, pentru promovarea progresului tehnic, pentru folosirea tu-

toare posibilităților de creștere a productivității muncii, pentru valorificarea superioră a resurselor materiale s.a. În cazul membrilor biroului executiv al consiliului oamenilor muncii a fost instituită răspunderea materială colectivă, și anume atunci cind din vina acestora n-au fost luate măsuri de desfășurare normală a procesului de producție, din care cauză nu s-au realizat sarcinile de producție și beneficiul planificat ori s-au depășit consumurile normale. Desigur, asemenea măsuri sînt necesare să impulsioneze organele de conducere colectivă pentru a acționa competent și la timp în direcția realizării sarcinilor de plan.

Fără îndoială, a seră de măsuri vizând cadrele de conducere, care au obligația de a acționa cu fermitate pentru prevenirea oricărui prejudiciu. În această privință trebuie lăsat seama că una din laturile activității de conducere este asigurarea nemijlocit legată de apărarea proprietății socialiste, de promovarea ordinii și disciplinei în toate compartimentele de activitate. Pe linia răspunderii materiale directe care revin directorului, contabilului și altor persoane de conducere, dacă din vina lor au fost provocate pagube unității, ei au, în anumite cazuri, și răspundere solidară cu personalul care a cauzat pagube. Totodată, răspunderile personalului de conducere sînt legate și de alte eventuale situații anormale care înlesnesc producerea pagubelor; neluarea de măsuri pentru prevenirea acestor pagube, pentru asigurarea unui control eficient și la termen; neurmărirea sistematică a realizării sarcinilor.

I. Bichi: Măsurile adoptate pe baza hotărârilor Comitetului Politic Executiv din 1982, în vederea perfecționării în continuare a mecanismului economico-financiar au, totodată, în vedere creșterea rolului planului național în conducerea economiei. În această privință, o mare răspundere o are conducerea, care asigură și fundamentarea planului de dezvoltare economico-socială, precum și în realizarea lui. Acesta răspund direct în fața Consiliului de Muncă și a adunărilor locale, înaintea și la timp. Se pune, deopotrivă, un mare accent pe rolul contractelor economice, evidențindu-se limitele de timp maxime pînă la care se pot încheia contractele, accentuându-se asupra modului de recuperare de la persoanele inovate a pagubelor cauzate unităților socialiste ca urmare a încălcării obligațiilor asumate prin contracte.

Noile prevederi asigură, totodată, întărirea autoconducerii și autogestiei economico-financiare și prin promovarea acelor măsuri care contribuie la creșterea răspunderii materiale alți a fiecărui om al muncii, a colectivului, cât și a organelor colective de conducere în păstrarea și administrarea patrimoniului unității. Afectarea veniturilor, a rezultatelor financiare ale unităților, a fondului de participare a oamenilor muncii la realizarea producției, a beneficiilor și la împărțirea beneficiului, a sumelor depuse ca părți sociale sînt tot atitea mijloace de stimulare a creșterii răspunderii personale și colective pentru bunul mers al activității întreprinderii, pentru cheltuirea cu eficiență maximă a fondurilor materiale. Semnificativă în acest sens este precizarea făcută de către tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită cu prilejul zilei sale de naștere: „Trebuie să înțelegem bine că autoconducerea, autogestiunea nu sînt noțiuni abstracte. Ele trebuie înțelese în sensul că tot ceea ce se produce în țara noastră, toate bogățiile materiale și spirituale aparțin poporului, sînt proprietatea întregii națiuni și nimeni nu poate să risipească sau să aducă daune acestei proprietăți și avuții. Obligația fiecăruia este de a face totul pentru creșterea avuției naționale, pentru a scrie forța materială și spirituală a întregului nostru popor”.

Aceasta este însăși rațiunea adoptării noului mecanism economico-financiar, a tuturor măsurilor de perfecționare continuă a acestuia. Dezbateri organizată de Ioan ERHAN

Creșterea puternică a eficienței întregii activități — esența noului mecanism

Al. Babe: Trebuie remarcat că întreaga concepție a tovarășului Nicolae Ceaușescu asupra autoconducerii muncitorești și autogestiei economico-financiare este axată pe necesitatea dezvoltării continue a proprietății socialiste. Am putea spune că proprietatea socialistă constituie temelia pe care se sprijină acțiunea mecanismului economico-financiar în întreaga economie națională. De aici decurg consecințe pe

mai multe planuri, atât sub raport teoretic, cât și aplicativ. Mai întâi, vom sesiza că avem de-a face cu raporturi bine determinate între stat, în calitate sa de administrator general al proprietății întregului popor, și colectivul de oameni ai muncii din fiecare unitate economică, cărui i se încredințează spre administrare și valorificare o parte din proprietatea socialistă. Ajungem astfel la crearea condițiilor tehnico-

Realitatea social-istorică, viața poporului izvoarele artei marxiste, patriotice

Congresul al IX-lea al P.C.R. a deschis cultura românească un drum nou, de amplă reconsiderare și valorificare plenară a direcțiilor fundamentale specifice existenței prin veacuri a creației și vieții noastre spirituale. Sentimentul tutelat al operelor reprezentative, al creațiilor durabile făcute pentru popor, patriotismul definitiv substativ în integritate artistică, este cheia de boltă a ei, către care secretarul general al partidului i-a îndemnat pe toți creatorii să-și îndrepte atenția ca spre marea izvor de artă vie, meciul să asigure tineretului vestică a culturii naționale.

În acest tremurător și puternic proces creator s-au întâlnit și se întinesc scrierile din toate generațiile, pentru care crezul lui Bălcescu „și cel din urmă al meu cuvânt va fi un imn în, țara mea mult dragă”, sau versul lui Cosbuc „sunt suflet în suferință în semnul cel mai deplin al oșii emoționantă, un îndemn cutăzător.

„Istoria poporului nostru s-a înfășurat adesea cu lacrimi, cu sânge. Pământul pe care îl trăim și pe care îl iubim numai al lui s-a aflat de prea multe ori la întretări de vijelii. În acele momente de restricție, scriitorii s-au aflat alături de popor și prin cuvânt și faptă i-au amintit că, în suferință și în tineret încrederea în viitor. Scrierile lor era armă de luptă și de îmbărbătare, iar când unii încercau să abată literatura română de la drumul ei firesc, democratic și patriotic, vocea celor mai de seamă reprezentanți ai literelor și spiritului devenea protest vehement, izvoiri din identificarea cugetului lor cu nobilul apăsării ale celor mulți. Într-o critică și înțelegătoare G. Călinescu, în anii dictaturii fasciste considera că scriitorii trebuie să slujească cu abnegație „un singur bun solid și obiectiv, PĂTRIOTISMUL”, adăugând, disprețuitor, „profund pe scriitorii fără simț național. Nici un mare creator (Dan-te, Hugo, Eminescu) nu s-a rușinat să fie patriot. Fără o Românie independentă nu poate exista literatura română”.

Arc peste timp, ideea supremă jertfă pentru apărarea locurilor în care te-ai născut, în care se odihnesc părinții tăi și „sufletul și „sufletul”, ca să zicem după scrierile Grigore Ureche, „a nădit cîmpul de bătăie cu trupurile lor, s-a metamorfozat în opere durabile ce poartă semnătura lui Bălcescu, H. Coșbuc, E. Negruzzi, E. H. Hădeu, V. Alecsandri, M. Eminescu, G. Cosbuc, O. Goga, Delavrancea, N. Iorga, M. Sadoveanu, Aron Cotruș, Liviu Rebreanu, Tudor Arghezi, Marin Preda, Nichita Stănescu s-a devotat cu o fațadă de patrie, față de popor încorporat în opera de artă demonstrată, fără puțință de tăgădă, că scriitorul autentic, responsabil, nu s-a rușinat în nici un moment să se confrunte cu probleme ale timpului său, că forța operi sale a dat-o nu evazu-

nea, ci dialogul constant cu realitatea, că destinul creatorilor a fost și rămâne indisolubil legat de eforturile poporului din care face parte pentru bunăstare, dreptate și independență. „Idealurile noastre, în toate etapele evoluției societății noastre.

„Poporul românesc, scria Nicolae Iorga, nu-l înțelegem ca o entitate metafizică, o plăsmură a minții abstracte, ci înțelegem că este un fapt, trecut prin multe lupte, încercări și suferințe, care a smuls tu-tura însă o vămă de frumusețea sau de amplitudinea și care astăzi e în stăpînirea unei moșteniri, un patrimoniu de tradiții, de datine, de istorie trăită, care face originalitatea lui, deci dreptul lui la viață. De la acest îndreptat pornim și, patriot cu dînsul, ne întoarcem la acest popor, din care facem parte cu singele și cu inima noastră, și ne încercăm printr-o muncă iubitoare de fi-e-dă să aducem în lume o cultură modernă”. Profesunea de credință a marelui vizionar și patriot care a fost N. Iorga s-a îngemănat, prin timp, cu altele la fel de vibrante și emoționale. Liviu Rebreanu, creatorul romanului românesc modern, scria în 1943: „Istoria literaturii e sinonimă cu însăși istoria culturii unui popor, adică cu ceea ce un popor produce muncă și sufletul său pentru sufletul omenirii. Dacă ar fi un simplu joc, literatura n-ar mai reprezenta nimic, nici cît un spectacol de revistă. Este, negreșit, o oglindă a vieții literare, dar o oglindă selectivă, sintetică, în care se arată sufletul cel mai mare și etern al omului și al neamului”. Marii scriitori se înțeleg și în identitatea conștientă deosebită literaturii noastre ca scrierile poetului Nichita Stănescu: „Puțin sînt scriitorii care reușesc să-și depășească epoca. Dar nu cunosc nici un scriitor și nici un artist care să-și depășească epoca, nu aibă ca sistem de referință activ în opera sa epoca în care trăiește. Conștiința istorică vizează în mod explicit viitorul istoric. A avea conștiința istorică înseamnă să ai o viziune asupra unui anumit tip de viitor. Omul de artă român, scriitorul român este implicat în mod activ în viitorul țării sale, în construcția acestui viitor. Astăzi, deosebit de conceptul de atemporal. Nimeni din ce s-a păstrat valoros în istoria literaturii române nu are caracter atemporal. Totul este istoric trecut prin conștiința este-tică”.

Se știe că în istoria culturii noastre s-au purtat adevărate bătălii pentru apărarea limbii române, pentru modernizarea și cultivarea ei în toate domeniile. În primele rînduri s-au aflat D. Cantemir, I. Budai-Deleanu, apoi Bălcescu, Hădeu și Odobescu, Alecsandri, Eminescu și Maioreșcu, Creangă, Caragiale, Slavici și Cosbuc, Iorga, Arghezi, Sadoveanu, Blaga, Călinescu și toți creatorii și scriitorii animai de înalte convingeri și sentimente patriotice, pentru că „Limba

noastră-i numai cîntec / Doina dorurilor noastre”.

„Limba — scria V. Alecsandri — este tezaurul cel mai prețios pe care-l moștenește copilul de la părinți, deopotrivă cu idealurile în toate etapele trecutului și cari merită să fie păstrate cu sfințenie de generațiile ce-l primesc”. Conștient de rolul incontestabil al scriitorului în amplul proces de creație și în creșterea limbii române, Mihai Eminescu, cu luciditate, atrăgea atenția confratrilor: „Cînd cineva nu s-a împrietenit încă cu gramatica românească și nu cunoaște să scrie poezii bune, Marin Preda, Laurențiu Fulga, M. Beniuc, Fănuș Neagu, D. R. Popescu, Eugen Barbu, Constantin Toiu, Ion Lăncărușan, Ștefan Aug. Doinaș, Ion Brad, Alex. Andrei, Ion Horea, Marin Sorescu, Ion Gheorghiu, Adrian Păunescu, Ioan Alexandru, toate generațiile de scriitori de azi au adus și aduc prin opera lor contribuții deosebite la creșterea limbii românești pentru că „Limba română, spune Nichita Stănescu, este patria spiritului nostru, așa cum România este patria înșurii noastre vii”.

Momentele revoluționare de la 1848, actul Unirii de la 24 Ianuarie 1859, războiul de independență din 1877, zilele de făr și sine de la Mărăști, Otuz și Mărășești poartă și pecetea strălucitelor pleiade de cărți care au trecut, prezentul, dar mai ales viitorul poporului și rostirii constituind programul lor de luptă și creație. Și astăzi, după decenii, operele lor înnoiate de istorie sînt la fel de proaspete, la fel de vii în conștiința poporului și nu avem dreptul să le omlim, să le neglijăm în cercetările noastre în numele unor derulate formule estetizante. O adevărată epocă literară este așezată sub semnul zilei de 1 Decembrie 1918, o epocă determinată și de curentul național generat de revista „Sămănătorul”, revistă ce trebuie reasezată în adevăratele ei cadre istorice și culturale, o epocă dominată de puternice personalități a lui Nicolae Iorga, de versurile patriotice ale lui Goga, de debutul remarcabil al lui Sadoveanu și al altor scriitori.

În tumultul luptelor pentru libertate și dreptul de a fi un popor independent național s-a născut Partidul Comunist Român, al cărui program de luptă revoluționară s-a identificat de la început cu idealurile și aspirațiile poporului nostru. Istoria sa este istoria României contemporane. Drumul său a fost drumul Luptei, al Grivitei, al marilor demonstrații antifasciste de la 1 Iulie și 15 Iulie, al revoluției și fascismului, dar și al maturizării și clarificării ideologice pentru mulți scriitori. Primele zile ce se abateau asupra țării, în sud-estul țării, au determinat o mișcare progresivă să realizeze, sub conducerea P.C.R., un larg front antifascist, democratic și patriotic. În primele rînduri s-au

afiat și numeroși intelectuali: Petru Groza, C. I. Parhon, G. Enescu, N. Iorga, M. Sadoveanu, N. D. Cocca, Ilie Cristea, Al. Sahia, Z. Stancu, B. Beldiceanu, A. Beldiceanu, A. Breitenhofer, Kovacs Gyorgy, Gea Bogza, Virgil Teodorescu, E. Jbebeleanu, Ion Pas, I. Teodorescu-Brănești etc. În diverse publicații, legale sau ilegale, acești slujitori ai scrierilor lui românesc dezvoltau cu mult curaj actele trădătoare, antinaționale și antipatriotice ale grupărilor și organizațiilor fasciste, apărînd interesele naționale și spiritul țării. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni. Și mîna mea sîrîna spre țară. În aceste împrejurări, M. Sadoveanu scria: „Deși nu sînt om politic în înțelesul obișnuit al cuvîntului, în înțelesul politic ca profesie, sînt foarte interesat de tot ceea ce se produce și se pregătește de deosebire atunci cînd e vorba de interesele patriei și de moștenirea pe care trebuie să o lăsam generațiilor ce vor veni.

